T. 803.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின்
மாதாந்தரத்
தமிழ்ப் பத்திரிகை.

ஐந்தாந்தொகுதி.

பத்திராசிரியர்

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

சிவஸ்ரீ-கலியாணசுந்தர யதிந்திரர்,

(மணவழகு)

சென்னை

மஹா லக்ஷிமி விலாச அச்சுக்கூடம்,

1917.

சித்தாந்தம் ஐந்தாந்தொகுதியின் உள்ளுறை.

அப்பர்தேவாரத்தால் கொள்ளக்கிடக்குங் ரேனுர்யார்
ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை. 156

அர்ச்சுனனும் பாண்டியமரபும்-துடிசைகிழார் அ சிதம்பரனுர் } 184, 195, 252, 269

அறிவுஞ்சமயக்கல்வியும் - ஞானுகாசம் 236

ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவெதனுலறிவது - சைவசூக்குமார்த்தபோதினி 153

இவைநமக்குத் துணையாகுமா - வ-மு-இரத்திநேசுவரையர் ... 68

உயிர் — இராமசாமிக் கவிராயர் 117, 139

உயிருண்மைக்குப் பிரமாணம் - வியாசத்திரட்டு ... 90

ஐதரேயோபநிஷத்து - மணவழகு 1, 25

குருவணக்கம் - துறைசை-நமசிவாயத்தம்பிரான் சுவாமிகள் 5, 28

கோபம் - கா-வேதாசல முதலியார் 129

சமய அருட்சி - S. சபாரத்தின முதலியார் 22, 47

சமய சூக்கும பஞ்சாக்கரம் - கா-நாகலிங்க முதலியார் 215

சந்தான குரவர் - தி-த-கனகசுந்தரம் பிள்ளை ... 276

சிவவழிபாடு - வியாசத்திரட்டு 45, 82

சிவஞானசுவாமிகளும் அத்துவிதக் கொள்கையும்
அம்பலவாண நாவலர் 180

சிவனடியார் சிறப்பும் அடியவர் பூஜாபலனும்
பா—கண்ணப்ப முதலியார் ... 232, 263, 279

சிவோபாசனுமகிமை - S. நடேச தேசிகர் ... 34

செல்வம் - W. T. கோவிந்தராஜ முதலியார் 37, 54, 78

சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் பத்தாவது வருடக்கூட்டம்
களந்தைகிழான் 11
ஷை சமாஜத்தின் தீர்மானங்கள் 14

சைவசமயமும் சைவத்தலைவர்களின் கடமையும்
C. சங்கரராயர் B. A. 94, 100, 124, 164, 189, 199, 220

சைவமடமும ஸ்மார்த்தமடமும் - மணவழகு ... 192

தமிழர்க்கான சிலகுறிப்புகள் - துடிசைகிழார்-அ-சிதம்பரனுர் 229

தியாநாநந்தந்திகழுமிடமெது-யாழ்ப்பாணம் வ.மு.இரத்திநேசுவரையர் 41
தெய்வச்சேக்கிழார் திருவாக்குண்மை - வி-குஞ்சிதபாதம் பிள்ளை 108
தேவாரக்குறிப்பு - வி-குஞ்சிதபாதம்பிள்ளை 175, 225, 244
தைத்திரீயோப நிஷத்து மணவழகு } 49, 121, 145, 169, 193, 217, 241, 265
நாணயம் - மாகறல்-கார்த்திகேய முதலியார் ... 231
பதிபசுபாசவிளக்கம் - சோக்கலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகள் 17
பதிபுண்ணியம் - கா-வேதாசல முதலியார் 61, 15, 85
பழஞ்சரித்திரச்சுருக்கம் - மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார் 148
பருத்தறிவு - இந்துசாதனம் 205
பரிமேலழகருரைச்சந்தேகவினு ஆசந்தேகம்
பூ-நா-இராசகோபாலப் பிள்ளை 212
பாழையென்னுஞ் சொல்வழக்கம் - மாகறல்-கார்த்திகேய முதலியர் 171
பொறுமையும் அதனுல் விளையும்கேடுகளும்-ஞானகாசம் 258
பொறுப்பும் ஆற்றலும்-பாரதி 208
முத்திரை-மாகறல்-கார்த்திகேய முதலியார் ... 249
மூர்த்திதலந்தீர்த்தமும் குருலிங்கசங்கமும்-கா-ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை 113
மெய்ம்மொழிவிளக்கம்-குஞ்சிதபாதம் பிள்ளை ... 57
வேதாந்தம்-மணவழகு 73
வேதாந்தமும் மாயாவாதமும்-இராதாகிருஷ்ண ஐயர் எம். ஏ; எல். டி. 159
யோகம்-மணவழகு 97
வேண்டுகோள்-மோ-கந்தசாமி B. A. 274

சிவமயம்.

MAR 1919

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௫.] 1916ஆ ஜனவரிமீ [பகுதி ௧,

ஐதரேயோபநிஷத்து.

முதலத்தியாயம் கண்டம் ௧.

இங்குக் காணப்படும் ஜகத்து சிருஷ்டிக்கு முன்னே ஒருஆத்துமாவேயிருந்தது. * அதனையன்றி வேறுவியாபாரமில்லை, அவ்வாத்துமா ஜகத்தினைச்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமெனச் சங்கற்பித்தது†.

* பிரளயகாலத்தில் குணருத்திரன் விட்டுணு பிரமன் முதலினோர் தொழிலிழந்துந் தூங்கியும் கிடத்தல்போல் கிடவாது விழித்திருந்தே பெயர்த்துஞ் சிருஷ்டி தொடங்கும் சிவபரம் பொருள் ஒன்றேயாகலின், ஆன்மா ஒன்றே யிருந்ததென்றதென்க. இங்ஙனம் கருப்பசிசுவைக் கருப்ப வயிற்றடக்கிக் கூறுமாற்றான் ஒருத்தியே யிருந்தனள் என்ற தொக்கு மெனினுமேயும். அற்றாகலினன்றே "தஸ்மிந்நே வாகிலம் விச்வம் ஸங்கோசித படவர்த்ததே" என்று பைங்கலோபநிஷத்து கூறுவதாயிற்று. அதாவது அவனிடத்திலேயே எல்லாப்பிரபஞ்சமும் சித்திரப்படம் சுருட்டப்பட்டமைபோல அடங்கியிருந்ததெனவாம். இராமாநுஜர் இச்சுலோகத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்தபோது பிரளயகாலத்தில் இலட்சுமியோடுங் கூடிய நாராயணனொருவனே யிருந்தானென்றும், சிவன்முதலியபக்தஜீவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாரென்றும் எழுதிவைத்தனர். இருபத்துநாலு தத்துவங்களுடன் கூடியபிரதிஷ்டாகலையிலுண்டாகும் பிரகிருதிபிரளயத்தில் நாராயணனொருவனே யிருந்தானென்பதிற்றட்டில்லை. முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்த சாந்தியாதீத கலையிலுண்டாகும் சர்வசம்மாரகாலத்தில், "சர்வகர்த்தாவான உருத்திர னொருவனேயுளன் இரண்டாமவனுளனெனயாரும் ஒருப்படுகின்றிலர்" எனும் பொருளைத்தரும் "ஏகோருத்ரஏகஏவருத்ரோநத்விதீயாயதஸ்துர்ய" எனும் அதர்வசிரோப

2. இங்ஙனம் சங்கற்பித்து அம்பஸ் என்னும் சுவர்கலோகத்தையும், அதன்மேலுள்ள உலகங்களையும், மரீசி என்னும் அந்தரிட்சலோகத்தையும், மரம் என்னும் பூமியையும், ஆபஸ் என்னும் ஜலசம்பந்தமான பூமியிற் கீழுள்ள உலகங்களையும் சிருஷ்டித்தனர்.

௩. இவ்வுலகங்களைப் பரிபாலிப்பேனெனச் சங்கற்பித்தனர், புருஷாகாரமானவொருபிண்டத்தைப் பஞ்சபூதங்களினின்றுந் திரட்டினர்.

௪ அப்பிண்டத்தினைப் பற்றிச் சங்கற்பித்தார். பட்சியின் முட்டை போன்று அப்பிண்டத்தில் முகமுண்டாயிற்று. அம்முகத்தில் வாக்குண்டாயிற்று, அவ்வாக்கினின்றும் அதனதிஷ்டானமாக அக்கினிதேவதை தோன்றிற்று. பின் நாசியுண்டாயிற்று, அந்நாசியினின்றும் கிராணேந்திரிய முண்டாயிற்று. அதனதிஷ்டானமாக வாயுதேவதை யுண்டாயிற்று. பின் கண்ணுண்டாயிற்று. அதில் நேத்திரேந்திரிய முண்டாயிற்று. அதனதிஷ்டானமாகச் சூரியதேவதை யுண்டாயிற்று, பின்காதுண்டாயிற்று. அதில் சுரோத்ரேந்திரிய முண்டாயிற்று, அதனதிஷ்டானமான திக்தேவதையுண்டாயிற்று, பின் தோல் உண்டாயிற்று, அதில் ஸ்பரிசேந்திரிய முண்டாயிற்று. அதனதிஷ்டானமான ஔடதங்களும் வனஸ்பதிகளும் தோன்றின, அந்தக்கரணத்தினதிஷ்டானமான இருதயத்தினின்று மனம் தோன்றிற்று. அதனதிஷ்டானமாகச் சந்திரதேவதை தோன்றிற்று.பின்நாபிதோன்

நிஷத்தானும், "பிரமனும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் எல்லாப்பூதங்களோடுஞ் சிவத்தாற் படைக்கப் படுகின்றனர், வடவைத்தீயால் ஜலம் நாசமாதல் போல அப்பூதங்களோடு அவர்களே இலயமேயடைகிறார்கள்" எனும் பொருளத்தரும் "ப்ரஹமாவிஷ்ணுச்ச ருத்ரச்ச ஸர்வாவா பூதஜாதய: நாசமேவாநுதாவந்திஸலிலாநீவபாடபம்" எனும் மகோபநிஷத்தானும் சிவபெருமானொருவனேஜகத் உற்பத்திக்கு முன் இருந்தானென்பது வச்சிரலேபமாம். அன்றியும், "பரத்துக்குப் பரமாவன் பிரம்மன், அவனுக்குப்பரமாவன் விஷ்ணு, அவனுக்குப்பரமாவன் ஈசனாகியசிவன்" எனும் "பராத்பரதரம் ப்ரஹ்மதத் பராத்பரதோஹரி: தத்பராத்பரதோஹீச" எனும்சரபோபநிஷத்துகூறியிருக்கவும் ப்ரதிஷ்டாகலைக்குட்பட்ட பிரளயகாலத்தில் சிவன் தூங்கினானென்றெழுதிய எழுத்து ஊஷரபூமியிற் செய்தகிருஷியேயாம்.

†மகாசங்காரமுடிவில் உலகங்களை மீளம்படைத்தற் பொருட்டுப்பரமாத்மாவாகிய ஈஸ்வரனுடைய பராசத்தி மாயையதிட்டிக்க அம்மாயை காரியப்பட்ட அவசரமே சங்கற்பமாம்.

றிற்று. அதன் பாயுவென்னு மிந்திரியத்தில் அதனதிஷ்டானமான மிருத்திய தேவதையுண்டாயிற்று. பின்குகியம் தோன்றிற்று. அதன் ரேஜஸ்சுடன் கூடியகுக்ய இந்திரியத்தின் அதிஷ்டானமான ஜலமுண்டாயிற்று.

இரண்டாவது கண்டம்.

இந்தேவர்கள் சமுசாரத்திலமுழ்ந்தினர். இவர்கட்குக் காரணமாக விருந்த முதல் அப் புருஷபிண்டத்திற்குப் பசிதாக முதலியவற்றை யுண்டாக்கினர். அப்பிண்டத்தினின்றும் வெளிப்பட்டவர்கட்கு அங்ஙனம் பசிதாக முதலிய உண்டாயின. நாங்களெவ்விடமிருந்து அன்னத்தைப் புசிப்போமோ அத்தகைய விடத்தை காட்டியருளுகவென்று அவர்கள் முதல்வனைக் கேட்டார்கள்.

2. அவர்கட்கு (ஈஸ்வரன்) பசுவைக் காட்டினர். அது போதாதென்றனர், ஒரு குதிரையைக் காட்டினர், அதுவும் போதாதென்றனர். ஒருபுருஷனைக் காட்டினர். சந்தோஷமென்று தேவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள், அவர்களை யதனுள் பிரவேசியுமென்றனர்.

௩. வாக்கின் அபிமானியான சூரியன் நேத்திரத்திலும், சுரோத்ராபிமானியான திக்குகள் காதுகளிலும், ஔஷதிகளும் வனஸ்பதிகளும் துவக்கிலும், மனபிமான சந்திரன் இதயத்திலும், அபானபிமானியான மிருத்யுநாபியிலும் ரேதசாபிமானியானஜலம் குகியத்திலும் அடைந்தார்கள்.

௪. பசி தாகம் எங்கட்கிருப்பிடம் வேண்டுமென ஈஸ்வரனைக் கேட்டன. இத்தேவதைகளே யிடமென்றனர், அவர்கட்குக் கிடைக்கும் ஆகாரத்தில் உங்கட்கும் பாகமுண்டென்றனர். ஆகலின் எந்தத் தேவதையின் பொருட்டு அவிசானது கிரகிக்கப்படுகிறதோ அத்தேவதையிடத்தில் பசிதாகங்கட்குப் பாகமுண்டு.

மூன்றாவது கண்டம்

இந்தலோகங்களும் லோகபாலர்களும் பசிதாகத்தையுண்டாக்க ஈஸ்வரனினைத்தார்

2. ஜலங்களை (பஞ்சபூதங்களை) சங்கற்பித்தார், அவற்றினின்றும் சராசரரூபமானவை உண்டாயிற்று அவை அன்னம்.

௩. அவ்வன்னம் லோகபாலர் முன்வைக்கப்பட்டது. அதனைக் கிரகிக்க அவர் திரும்பினர்கள். அவ்வன்னம் ஓடத்தொடங்கியது.

முதலிலுண்டாகிய புருஷன் அவ்வன்னத்தை வாக்கினால் கிரகிக்க உத்தேசித்தான். அது முடியவில்லை, அங்ஙனமுடியுமாயின் அன்னத்தைப் பற்றிப்பேசுவதினாலேயே திருப்தியடையக் கூடும்.

௪. பின்னர் மூக்கினால் கிரகிக்க உத்தேசித்தான், அதுமுடியவில்லை. அங்ஙன முடியுமாயின் அன்னத்தைமுகத்தினாலேயே திருப்தியடையக்கூடும்.

௫. பின்னர் கண்ணால் கிரகிக்க உத்தேசித்தான். அது முடியவில்லை, அங்ஙன முடியுமாயின் அன்னத்தைப் பார்த்தலினாலேயே திருப்தியடையக் கூடும்.

௬. பின்னர் காதினால் கிரகிக்க உத்தேசித்தான். அது முடியவில்லை, அங்ஙன முடியுமாயின் அன்னத்தைக்கேட்பதினாலேயே திருப்தியடையக்கூடும்.

௭. பின்னர் பரிசத்தால் கிரகிக்க உத்தேசித்தான். அது முடியவில்லை, அங்ஙன முடியுமாயின் அன்னத்தைத் தொடுதலினாலேயே திருப்தியடையக்கூடும்.

௮. பின்னர் மனதினாலேயே கிரகிக்க உத்தேசித்தான். அதுமுடியவில்லை, அங்ஙனமுடியுமாயின் அன்னத்தை நினைத்தலினாலேயே திருப்தியடையக்கூடும்.

௯. பின்னர் குகியத்தாலே கிரகிக்க உத்தேசித்தான், அதுமுடியவில்லை. அங்ஙனமுடியுமாயின் விசர்ஜனத்தினாலேயே திருப்தியடையக்கூடும்.

௧௦. பின்னர் முகமார்க்கமாக உள்ளே செல்லுகிற வாயுவினாலே கிரகித்துக் கொண்டது. வாயுவே அன்னத்தைக் கிரகிக்கத்தக்கது, அன்னத்தை யாதரவாக்கொண்டே வாயுஜீவிக்கிறது.

௧௧. பேசுவது வாக்காலும், கிரகிப்பது மூக்காலும், பார்ப்பது கண்ணாலும், கேட்பது செவியாலும், பரிசிப்பது துவக்காலும், தியானிப்பது மனமாலும், கிரகிப்பது அபானமாலும், ஆனந்திப்பது குகியமாலும் இவை என்னையின்றி எங்ஙனம் நிலைபெறும் நான் எவ்விதசொரூபனென ஈஸ்வரனினைத்தார்.

இன்னும்வரும்.

மணவழகு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருவணக்கம்.

குருவணக்கம் என்பதற்கு குருவுக்குச் செய்யும் வழிபாடு என்பது பொருளாய் நான்காம்வேற்றுமை உருபும்பயனும் உடன்தொக்கதொகையாய் நின்றது. குரு என்பது வடசொல். கு என்றதற்கு இருள் அல்லது அஞ்ஞானம் என்பது பொருளாம். ரு என்பது நீக்கம் அல்லது ஒளி எனப் பொருள்படும். ஆகவே அஞ்ஞானமாகிய இருளைநீக்கி ஞானமாகிய ஒளியைக் கொடுப்பவரே குரு எனப்படுவாரென்பர். தன்னின்வேறாகாது ஒற்றுமைப்பட்டுத் தோன்றும் உடலையும் தன்னின் வேறாகத்தோன்றும் பொன் பூமி முதலிய பொருள்களையும் யான் எனது எனப்பற்றிக் கோடலாகிய அறியாமையைக்களைந்து கண்ணுக்குத் தோன்றும் உடற்பொருளும் உலகப்பொருளும் போலாது ஸ்பரிசத்தல் அறியப்படும் பொருளாகியஉயிர் என்பதொன்றுண்டு, அவ்வுயிரே யானெனப்படும் பொருளாகுமென வறிந்துகொள்வதுடன், இவ்வான்மாவின் இலக்கணம்யாது? ஆன்மா அடையவேண்டிய பேறுயாது? அடைதற்குரிய வழிகளெவை? என்பவாதியவற்றையாராய்ந்தறியச் செய்பவரே குருவாவர். இவர் இலக்கணத்தை ஆத்திரையன் பேராசிரியர் கூறிய,

"வலம்புரிமுத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்
வான்யாறன்ன தூய்மையும் வான்யாறு
நிலம்படர்ந்தன்ன நலம்பட ரொழுக்கமும்
திங்களன்ன கல்வியுந் திங்களொடு
ஞாயிறன்ன வாய்மையும் யாவது
மஃகாவன்பும் வெஃகா வுள்ளமும்
துலைநாவன்ன சமநிலை யுளப்பட
வெண்வகையுறுப்பின ராகித் திண்ணிதின்

வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாளாண்மையு
முலகியலறிதலு நிலேஇய தோற்றமும்
பொறையுநிறையும் பொச்சாப் பின்மையும்
அறிவுமுருவு மாற்றலும் புகழுஞ்
சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன்மையும்
கற்போர்நெஞ்சங் காமுறப் படுதலு
மின்னோரன்ன தொன்னெறி மரபினர்
பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லாசிரியர்.'' எனும்

தொல்காப்பிய பாயிர சூத்திரத்தாலறிக. மற்றும் ஓராகமத்தின்க ணுள்ள கிரியாகாண்டம் ஞானகாண்டமென்னுமிரண்டையும் ஓதித் திரிபதார்த்த லக்ஷணத்தை யறிந்தவனே ஆசிரியனாவானென்றலும் ஒன்று.

குருவகை "முந்திப்பிரேரிப்பான் போதிப்பான் முக்திதனென் றிந்தவிதத்தார் தேசிகர்" என்று சைவசமய நெறியிற்கண்டபடிபிரே ரகாசிரியனென்றும், போதகாசிரியனென்றும் முத்திதாசிரிய னென் றும் குரு மூவகைப்படுவர்.

பிரேரகாசிரியன் அம்மூவகை யாசிரியருள் முதலாவதாகிய பிரே ரகனென்பான் சைவத்திற்கு யோக்கியர்களாகிய மாணாக்கர்களை உமக்கு அருள் செய்தற்கு யோக்கியராகிய ஆசாரியரிவரென்று காட்டி அவரையடையும்படி செலுத்தி உய்விப்பவனும். (பிரேரிப்பான்-முற் பட்டுச்செலுத்துவான்) பிரேரகனெனினுஞ் சோதகனெனினு மொக் கும். இதை "சைவரைச் சாரவருட்டக்கா னிவனென்றே, யுய்விப் பான் முந்தினனென்றோர்" என்பதாலறியலாம்.

போதகாசிரியன் போதகாசிரியனாவான் தன்மேலன்பு கொண்டு தன்னையடைந்தமாணாக்கனுக்குச் சமயதீக்ஷைவிசேஷ தீக்ஷைகளைச் செய்து ஆசாரங்களைக் கற்பித்தருளுவோன். இவரே கிரியா குருவென் றும், குலகுருவென்றும் சொல்லப்படுவர். இவர் சுபாசுபக்கிரியை களைச் செய்தலுடன் தீக்ஷாக்கிரமத்தால் சமயப்பிரவேசம் செய்விப் பவர். ஒருவன் ஞானத்தை யடையவேண்டுமாயின் பற்றுவிடல் வேண்டும். கருமத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆகவே கர்மானுஷ் டானங்களால் பற்றுவிடலும், பற்றுவிட்டால் ஞானமும் கைகூடு மென்பது பெறப்பட்டது. ஆதலால் ஞானத்தை அடைவதற்குச் சமயப்பிரவேசம் செய்விப்பதே முக்கிய சாதனமாகும். இப்படிச் சமயப்பிரவேசம் செய்விப்பவர் குலகுருவாவர்.

முத்திதாசிரியன் மூன்றாவதாகிய முத்திதாசிரியனாவான் முந்திய சமயதீக்ஷை விசேஷதீக்ஷைகளைப் பெற்ற யாணுக்களைப் பன்னிரண்டு வருஷத்திற்குள்ளே பக்குவம் பரிக்ஷித்து நிர்வாணதீக்ஷை செய்து அவனுடைய பாசத்தைச் சோதிப்பவன். இதனை "அடைந்தவனைப் பக்குவம் பார்த்தாண்டா றிரண்டிட், டடிந்தவனே பாசமுத்திதன்" என்னும் குறளால் அறியலாம்,

இவனே ஞானாசிரியன் - அனுபவிகளே ஞானகுருவாவர், இவர் அதிட்டிதகுரு, ஆவேசகுருவென விருவகைப்படுவர், இவர்கட்கு மேற்கூறிய ஜாதிவரம்பு இல்லை. பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாராகிய சூத்திரருள் ஞானாசிரியனுண்டாயின் அவ்வாசிரியனிடத்திலே பிராமணர் முதலாயினோர் ஞானோபதேசம் பெறலாம். ஞானோபதேசம் மாத்திரம் பெறுதலேயன்றிக் கிரியாஉபதேசம் ஒருக்காலும் பெறக்கூடாது. இதனை,

அற்றிடினே யந்தணருள் ஞானி யடுத்தவன்பாற்
பெற்றிடுக வந்தணன்மெய்ப் பேறு.
இந்த முறைமற் றையர்க்கு மேற்கு மிதுதன்னை
நிந்தையல வென்றே நினை.
பிரமோப தேசம் பெறுதலே பாங்கு
கருமோபதேசங்கழி. என்னும் பாக்கள் வெளிப்படுத்தும்."

ஶ்ரத்ததாநஶ்ஶுபாடவித்யாமா
ஷஷ்தாவரதபி அந்த்யாஷ
பிராதர்மம்ஸ்த்ரீரத்நம்
தமஷ்கூலாவுபி. என்னும் மனுஸ்மிருதி சுலோகத்

தாலும் உணரலாம்.

இதற்குச் சான்றாக பிரமவிருடிகளாகியதுருவாசர் முதலாயினோர் பிராமணர் முதலிய மூன்று வருணத்தாருள்ளும் ஞானாசிரியனில்லாமையால், நான்காம்வருணத்தாராகிய விதுரனிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்றார்களென்றுபாரதபாகவதங்களிலும், சைவத்திலே திருத்துறையூரிலிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதரென்னும் அருணந்தி சிவாசாரியர் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலிருந்த நான்காம் வருணத்தாராகிய மெய்கண்ட தேவரிடத்திலே ஞானோபதேசம் பெற்றாரென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதட்டிதகுரு சமயகுரு, சந்தானகுரு என விருவகைப்படுவர். சமயகுரு உலகத்திலே மதத்திற்கு ஆபத்துவருங் காலத்தில் இறைவனருளாலவதரித்துப் பலவற்புதங்களைச் செய்துகாட்டி மெய்ச்சமயமிதுவென விளக்கிப் பொய்ச் சமயங்களைக்களைந்து உலகத்தை உய்விப்பவர். இவர்களே ஸ்ரீஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஸ்ரீதிருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகளெனப்போற்றப்பட்டவர்கள். இதனைத்திருவிளையாடல் வாதவூரடிகளுக்குபதேசித்தபடலத்திலுள்ள "ஆயவளம் பதியதனி னமாத்தியரிலருமறையின், றூயசிவா கமநெறியின் றுறை விளங்க வஞ்சனையான் மாயனிடும் புத்தவிருளுடைந்தோட வந்தொருவர், சேயவிளம் பரிதி யெனச் சிவனருளாலவதரித்தார்" என்னும் செய்யுளாலறியலாம்.

சந்தானகுரு இறைவனருள் பெற்று உலகத்தார்க்கு ஞானோபதேசம் புரிந்து உய்வித்தற் பொருட்டு உலகில் வந்து சஞ்சரித்துப் பரம்பரையாக வருபவர். இவர்வரலாறு ஆதியில் திருக்கைலாய மலையில் அருள்வடிவாகி எழுந்தருளிய ஸ்ரீகண்டபரம சிவன்பால் ஞானோபதேசம்பெற்றவர் திருநந்திதேவர். பின்னரவர்பால் சனற்குமாரமுனிவரும் அவர்பால் பரஞ்சோதிமுனிவரும் ஞானோபதேசம் பெற்றனர். பின்பரஞ்சோதி முனிவர் தயமுலகம் பெற்றமாதவப் பேற்றால், திருவெண்ணெய் நல்லூரையடைந்து மெய்கண்டதேவருக்கு உபதேசிக்க அவர் அருணந்தி சிவாசாரியருக்கு உபதேசிக்க அவர் மறைஞான சம்பந்தருக்கும் அவர் உமாபதி சிவாசாரியருக்கும் உபதேசித்தருளினர். இவருக்குப்பின் அருணமச்சிவாய தேசிகர், மறைஞானதேசிகர், அம்பலவாண தேசிகர், உருத்திரகோடி தேசிகர், வேலப்ப தேசிகர், மூற்குமாரசாமி தேசிகர், மாசிலாமணி தேசிகர், இராமலிங்க தேசிகர், முன்வேலப்ப தேசிகர் பின் வேலப்ப தேசிகர், திருச்சிற்றம்பல தேசிகர், அம்பலவாண தேசிகர், சுப்பிரமணிய தேசிகர், அம்பலவாண தேசிகர் சுப்பிரமணிய தேசிகர் என்றோர் நிஷ்டாபரர்களாய் உபதேசக்கிரமத்தில் வந்தவர் பதினெண்மராவர். இவர்களால் அருளப்பட்ட ஞானநூல்கள் பலவுள.

இன்னும்வரும்

துறைசை-நமசிவாயத் தம்பிரான் சுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின்

பத்தாவது வருடக்கூட்டம்.

இம்மகாசமாஜம் தஞ்சையில் டிசம்பர்மீ 25உ பகல் 12-மணிக்கு அவ்வூர் கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூலில் அதற்கென அமைத்த பெரிய தோர் கொட்டகையில் கூடியது. யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமத்-அம்பலவாண நாவலர் சுவாமிகள் அக்கிராசனம் வகித்தனர். கூட்டமானது, ராவ் பகதூர் T. சீனிவாசப் பிள்ளையவர்கள், பாலவனம் ஜமீன்தார் ஸ்ரீமான் - A. V. பண்டாரத்தார் அவர்கள், ஹரித்துவாரமங்கலம் ஸ்ரீமான்-B.V.கோபாலசுவாமி ரகுநாதராஜாளியார் அவர்கள், ஸ்ரீமான் E-சூர்யநாராயண அய்யரவர்கள், ஸ்ரீமான்-I. K.குமாரசாமிப்பிள்ளை யவர்கள், ஸ்ரீமான்-T. உமாமஹேஸ்வரம் பிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீமான்-சாலியமங்கலம் சாம்பசிவநயினர் அவர்கள் முதலியபலபிரபுக்களடங்கிய தஞ்சைவாசிகளும், ஸ்ரீமான்-J. M. நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள், ஸ்ரீமான்-T. நல்லசிவன்பிள்ளை அவர்கள்,சிவஸ்ரீ-கலியாணசுந்தர யதீந்திரர் அவர்கள் முதலியபலசமாஜ அங்கிகளும்,சைவாபிமானிகள்பலரும் மலைக்கோட்டை ஸ்ரீலஸ்ரீ-தம்பிரான் சுவாமிகளும் ஆகியபலர்கூடியதாக விருந்தது. முதல்முதலாகச் சிதம்பரம் நடராஜ ஓதுவார்அவர்களாலும் அவருடைய குமாரர்களாலும் தேவாரபாராயணம் நடந்தது. பின் உபசரணைக்கமிட்டி பிரசிடென்டாகிய பாலவனம் ஜமீன்தார் ஸ்ரீமான்-A. V. பண்டாரத்தார் அவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியையும், மற்றுமுள்ளோரையும் வரவேற்று, அக்கிராசனாதிபதிக்கு வரவேற்புப் பத்திரமும் வாசித்தனர். அன்றியும் ஜமீன்தாரர் சுவாமிகளை அக்கிராசனம் வகிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளலும் ஸ்ரீசிதம்பரத்திலிருந்து வந்திருந்த குப்புசாமி தீக்ஷிதாவர்கள் அதை ஆமோதித்தலும் சுவாமிகள் அக்கிராசனத்திலமர்ந்தனர்.

சுவாமிகளுக்குப் புழல் ஸ்ரீமான்-திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள் சுவாமிகள் மீதுபாடிய அழைப்புப்பத்திரத்தைப் படித்து அவரிடம் கொடுத்தனர். பின்னர் அக்கிராசனர் மிகப்பெரியதாக அமைத்தரோஜாப்புட்பங்களாலாகிய மாலைப்போடப்பட்டு உபசரிக்கப்பட்டபிறகு மகாசமாஜத்தின் காரியதரிசியாகிய ஸ்ரீமான்-K. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்கள், அவ்வருடத்திய அறிக்கைப்பத்திரத்தைப் படித்தனர். சபாநாயகர் தமது ஆரம்பப் பிரசங்கமாகச் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ முக்கிய நோக்கங்களைப்பற்றியும், அதனாலுண்டாகும் நன்மைகளையும், சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளையும் மிகவிரிவாக வெடுத்துப்பேசி 1859-ம் ஆண்டில் மாட்சிமை தங்கிய நமது விக்டோரியா மகாராணியார், அவரவர் மதங்களில் தம்மிஷ்டம் போல் நடக்கலாம்என்றுவாக்களித்ததையும், ராஜாங்கத்தார் அவற்றில்பிரவேசிப்பதில்லைஎன்பதையும் அறிவித்து, மிகுதியும் நன்மைபயக்கக்கூடியதாய இத்தருமம்இல்லாவிடில் இந்தியாவில் அனேகமதங்களுக்கு அநேகர் அநேக தீங்குகள் செய்திருக்கக்கூடு மென்றும், அவ்விதகாருணியம் தங்கிய மகாராணியாரது பேரனாராகிய ஜியார்ஜ் சக்ரவர்த்திக்கு இப்போது நடக்கும் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் ஜெயம் உண்டாகக்கடவதென்றும் சிவபெருமானைத் தோத்தரித்தனர்.

பின்னர், முதல் பிரசங்கமாகத் தூத்துக்குடி ஸ்ரீமான்-போ-முத்தைய பிள்ளையவர்கள் "சிவச்செயலும் சீவச்செயலும்" என்னும் விஷயத்தையாரம்பித்துச் சிவத்தின் தன்மையும், உயிரின் தன்மையும் இது இதுவெனவிளக்கி அவைகளின் செயல்களையும் விளக்கினர். இரண்டாவது செங்கல்பட்டு ஸ்ரீமான்-பொ-நடேச முதலியார் அவர்கள் "பற்று" என்னும்விஷயமாக மிகவிரிவாகப் பிரசங்கம் செய்தனர். மூன்றாவது, சென்னை ஸ்ரீமான் - M. கந்தசாமி முதலியார் B. A. அவர்கள் "அருளிலக்கணத்தின் ஓர்பகுதி" என்னும் விஷயத்தைத் தமக்குள்ள ஆங்கிலப்பயிற்சியையும், தமிழ்ப்பயிற்சியையும் ஒன்றுபடுத்தி நீண்டதோர் உபந்நியாசத்தை எழுதிவாசித்தனர். நான்காவது, குளித்தலைபிரம்மஸ்ரீ-அரங்கசாமிஅய்யர் அவர்கள் "ஈஶ்வரன்" என்னும்விஷயத்தைத் தமக்குள்ள அனுபவமிகுதியால் ஆங்கிலத்தில் எழுதி வாசித்தனர். ஐந்தாவது ஸ்ரீமான்- J, M. நல்லசாமிப் பிள்ளை B. A., B. L அவர்கள், "சிலபழையதீர்மானங்கள்" என்றதை விஷயமாகக் கொண்டு சைவசித்தாந்தத்தில் ஆசாரியர்கள் வகுத்துள்ள மூர்த்தங்களெல்லாம் பழையதீர்மானங்கள் என்று எடுத்துக்

காட்டி, தமது சித்தாந்தப் பயிற்சியைப் பலரும் அறியச் செய்தனர். பிறகு இரவு 8-மணிக்கு அக்கிராசனர் முறையே ஒவ்வொருவருடைய பிரசங்கத்தைப் பற்றியும் மிகவிரிவாகவெடுத்து எவருமறியப் போதித்ததன் பின் கூட்டம் கலைந்தது.

பிறகு 26உ ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் 1-மணிக்கு மறுபடியும் கூட்டம்கூடிற்று. வழக்கம்போல் தேவாரபாராயணம் நடந்தேறியது. ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசாமி பிள்ளையவர்கள் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்திற்குப்பொருளுதவி செய்தல்வேண்டுமென்றும், மகாசமாஜத்தார் வெளியிடும் சித்தாந்த மென்னும்பத்திரிகையைச் சைவசமயாபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் வாங்கி அதை ஆதரித்தல் வேண்டுமென்றும், சமாஜநன்மைக்கு உற்றபல விஷயங்களைப் பேசினர். பின்னர் முதற் பிரசங்கமாகத் திருநெல்வேலி, ஸ்ரீமான்-S. பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள் "சித்தாந்தமும் திருவாசகமும்" என்னும் விஷயத்தைதத்தமக்குள்ள சாத்திரப் பயிற்சிக்குத்தக்க அளவாக விஷயத்தைப்பொருத்திக்காட்டினர். பிரம்மஸ்ரீ-கலியாணசுந்தர பட்டரவர்கள் "சிவாகமப் பிரமாணம்" என்னும்விஷயத்தைப் பலவடமொழிமேற்கோள்களுடன் வெகு விரிவாகப்பேசினர். மூன்றாவது, மகிபாலன்பட்டி ஸ்ரீமான்-கதிரேசம் செட்டியாரவர்கள் "சேக்கிழார் கவித்துவம்", என்னும் விஷயமாக எடுத்துக்கவியின் இருதயமுழுதும் இதுவெனப் பல்லோரறியப் பலபடப் பேசினர். நான்காவது, பெங்களூர்ஸ்ரீமதி-ஆண்டாளம்மாளவர்கள், "திராவிடச்சுருதிப் பொருண்மாண்பு" என்னும் விஷயத்தைத்தமிழ்மொழி வடமொழிமேற்கோள்களுடன் எடுத்துக் காட்டிப் பெரியதோர் உபந்நியாசஞ்செய்தனர். கடைசியாக, ஈரோடு ஸ்ரீமான்-அர்த்தநாரி ஆச்சாரியரவர்கள் "சங்கானு கூலங்கள்" என்னும் விஷயத்தைப் பேசிமுடித்தனர். பின்னர் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் தமது அபிப்பிராயத்தைக்கூறலும் சபை 8-மணிக்குக் கலைந்தது.

மூன்றும் நாளாகிய 27உ திங்கட்கிழமை பகல்12-மணிக்குக்கூட்டம் கூடினது, தேவாரபாராயணம் நடந்தது. பின்னர் ஸ்ரீலஸ்ரீ-துறைசை-நமசிவாய தம்பிரான் சுவாமிகள் எழுதியனுப்பிய வியாசத்தை அவரால் அனுப்பப்பட்ட பிரதிநிதியால் வாசிக்கப்பட்டது. முதலாவது ஸ்ரீமான்-மாகறல்-கார்த்திகேய முதலியாரவர்கள் "முன்பிறப்பும் மறுபிறப்பும்" என்னும் விஷயத்தை யெடுத்துத்தமக்குள்ள தமிழாராய்ச்சியின் மிகுதியால் வெகு நயம்படப்பேசினர். இரண்டாவது

ஸ்ரீமான்-மணி-திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள் "அகரவுயிர்" என்னும் விஷயமாக இலக்கிய இலக்கணப் பண்பு தோன்றப்பிரசங்கித்தனர். மூன்றாவது, காவித்தண்டலம்ஸ்ரீமான்-வேதாசலமுதலியார் அவர்கள் "பதிபுண்ணியம்" என்னும் விஷயமாகப்பல்லோர்மகிழ்வெய்தப்பல மேற்கோளுடன் பேசினர். நான்காவது, பெங்களூர்-ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள் "தேவார பாராயணம்" என்னும் விஷயமாக நால்வர் மகிமை நயம்படப்பேசினர். ஐந்தாவது, மறைத்திருவன்-விருதை சிவஞானயோகிகள் அவர்கள் "சைவசித்தாந்த உண்மை" என்னும் விஷயமாகத் தமிழ்மொழி வடமொழி ஆகியஇரண்டிலும் கூறியுள்ள சித்தாந்த சாத்திரத்திரங்களை எடுத்தோதிச் சைசிவத்தாந்தத்தின் உண்மையாவும் மிகப்பழமையாகிய தமிழ்மொழியில் கூறியுள்ள சாத்திரங்களாலேயே உணர்தல் கூடுமெனப்பசுமரத்தாணியறைந்தது போல் பலரும் அறியப்பேசினர். ஆறாவது, ஸ்ரீமான்-ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் "ஆசார்யப்பிரபாவம்" என்னும் விஷயமாக அத் தெய்வப் பெரியோர்மகிமையாவரும் அறியப் பிரசங்கித்தனர். ஏழாவது, வயித்தீஸ்வரன் கோயில்ஸ்ரீலஸ்ரீ-சொக்கலிங்கத் தம்பிரான் "சுவாமிகள் பதிபசுபாச விளக்கம்" என்றெழுதியனுப்பிய விஷயமானது யாவரும் அறியப் படிக்கப்பட்டது. எட்டாவது சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் பொருட்டே அங்கு வந்திருந்த கும்பகோணம் Professor K. சுந்தரராமய்யர் அவர்கள் சித்தாந்தத்தைப் பற்றியும் பல பேசியதுடன் சைவ சித்தாந்தத்தை இத்தேசத்திலும் இன்னும் பலதேசங்களிலும் பரவச்செய்யவேண்டுமென்றும் கூறினர். ஒன்பதாவது, தஞ்சை ஸ்ரீமான் சிவஞானம் பிள்ளையவர்கள் "அன்பு" என்னும் விஷயமாக அறியதோர் உபந்நியாசத்தை யெழுதி வாசித்தனர். பத்தாவது, சமாஜ காரியதரிசி ஸ்ரீமான்-கி-குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்கள் "புணை" என்னும் விஷயத்தை எடுத்து பிறவிக்கடலைத்தாண்ட சிவபெருமான் திருவடியே புணை என்றும் அதையடைதற்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே வழியென்றும் உபந்நியாசித்தனர். பதினோராவது, திருக்கோவலூர் ஸ்ரீமான்-M. R. குமாரசாமிப் பிள்ளையவர்கள் 'நல்லிசை' என்னும் விஷயம் கொண்டு நம்மையாளும் சக்கர வர்த்தியையும் அவரது அரசையும் புகழ்ந்துபேசி அவருக்கு ஜெயம் உண்டாகுக எனவாழ்த்தித் தம்பிரசங்கத்தை முடித்தனர். பன்னிரண்டாவது, சமாஜபொக்கிஷதாரர், ஸ்ரீமான்-W. T. கோவிந்தராஜமுதலியார்அவர்கள், 'செல்வம்' என்னும் விஷயமாகப்பேசியதில்

செல்வம் அடையவேண்டுமாயின் செல்வக் களஞ்சியமாய் உள்ளநமது மடாதிபதிகளிடம்சென்று நம்குறைகூறிச்செல்வத்தையடையவேண்டு மென்று கூறினர். பதின்மூன்றாவது பிரம்மஸ்ரீ-இராமசந்திர அய்யர் அவர்கள்"நந்தனாரும், ஈசுவரபக்தியும்" என்னும் விஷயமாகப்பேசிய தில் எக்குலத்தவராயினும் பக்தியிருக்கின் முத்திபெறலாம்என்றுஉபந் நியசித்தனர். கடைசியாகச் சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம் சிவஸ்ரீ-கலியாணசுந்தர யதீந்திரரவர்கள், "வேதாந்தத்துண்மை சித்தாந்தம்" என்னும் விஷயமாக வேதாந்தத்துக்கும், சித்தாந்தத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை விரிவாக எடுத்துக்காட்டி இரண்டும் ஒன்றே என்னும் உண்மையை யாவரும் அறியப் பெரும்பொழுது பேசினர். பின்னர் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் தமது அபிப்பிராயங்களையும் முடிவுரைப் பிரசங்கத்தையும் பேசி முடித்தனர்.

முதலில் அக்கிராசனாதிபதிக்கு மாலைசூட்டியபின், ஹரித்துவாரமங்கலம் ஸ்ரீமான்-கோபால சுவாமி ரகுநாத ராஜாளியார் அவர்கள் உபசரணைக்கமிட்டி உபஅக்கிராசனர் என்னும் முறையில் சமாஜஉத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், உபந்நியாசகர்களுக்கும் தம்முடைய ஆழ்ந்த தமிழறிவின் தன்மையில்வெகு நயம்படப்பேசிவந்தனம் செலுத்திப்பூமாலை சூட்டி, உபசரணைக்கமிட்டியின் தலைவராக விஜயம்செய்திருந்தவருக்கும் முறையே பாலவனம் ஜமீன்தாரவர்களது பிரபுத்துவத்தையும் அவர்களது குலப்பெருமையையும் பல்லோர் அறிய நூலாதாரத்துடன்பெரும்பொழுது பேசியாவரையும் உபசரித்தனர். பிறகுசமாஜ உபஅக்கிராசனர் ஸ்ரீமான்-T. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனருக்கும் உபசரணைச் சங்கத்தின் தலைவர் முதலியவர்களுக்கும் நன்றி கூறி வந்தனம்புரிந்தனர். இரவு 12-மணிக்கு யாவரும் தத்தமிருப்பிடமேகினர். சமாஜக்கூட்டம் பாங்குபெற நடந்தவைபவங்களை விரிவாக எழுதப்புகின் இச்சித்தாந்தம் இடம் தராதெனவெண்ணி வெகுசுருக்கமாக எழுதியுள்ளேன். இதில் ஏதேனும் மறைப்பின் மிகுதியால் விடுபட்டிருக்குமாயின் அன்பர்பொறுத்தருளக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இச்சமாஜம் நீடூழிவாழ்வதாக, சுபம்.

களந்தைகிழான்.

சிவமயம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின்

தீர்மானங்கள்.

1915-வருடம் டிசம்பர்மீ 26, 27, தேதிகளில் தஞ்சையில் கூடிய மகாசமாஜக்கூட்டத்தில் நடந்த தீர்மானங்கள்.

I. 1915-ம்வருட அறிக்கைப் பத்திரம் வாசித்து அங்கீகரிக்கப் பட வேண்டுமென்று ஸ்ரீமான்-S. பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள் பிரேரேபித்தும் ஸ்ரீமான்-D. மாயூரமுதலியார் அவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டும் சபையோரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

II. சமாஜஉத்தியோக வேலையைப் பார்த்து வந்தவர்களுக்குச் சமாஜம் வந்தனமளிக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீமான்-சபாபதி முதலியார் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டும் ஸ்ரீமான்-நமசிவாய முதலியார் அவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டும் சபையோரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

III. சமாஜ உத்தியோகஸ்தர்கள் அடியில் கண்டபடி நியமிக்கப்பட்டனர்.

சபைத்தலைவர்.

ஸ்ரீமத்-அம்பலவாண நாவலர்சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணம்.

உதவிசபைத்தலைவர்கள்.

ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள் B. A., B. L.
High Court Vakil, மதுரை

,, T. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் B. A., B. L.
High Court Vakil, சென்னை.

காரியதரிசி.

,, கி-குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

பொக்கிஷதாரர்.

,, W. T. கோவிந்தராஜ முதலியார் அவர்கள், சென்னை.

பத்திராசிரியர்

சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம்

சிவஸ்ரீ-கலியாணசுந்தர யதீந்திரர் அவர்கள் சென்னை.

(மணவழகு.)

கணிதபரிசோதகர்.

ஸ்ரீமான்-S. விநாயக முதலியார் அவர்கள், B. A. சென்னை

உள்ளூர்நிர்வாக சபையார்.

ஸ்ரீமான்- T. V. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள்
,, P. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்
,, M. கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் B. A.
,, C. V. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்
,, K. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்கள் M. A., B. L.
,, M. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்
,, A. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் Monthly Auditor.
,, வல்லை-சண்முகசுந்தர முதலியார் அவர்கள்
,, T. S சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்
,, A. சிவசங்கர முதலியார் அவர்கள்
,, C. ஏகாம்பர முதலியார் அவர்கள்.

வெளியூர் நிர்வாக சபையார்.

ஸ்ரீமான்-T. A. இராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் B. A., B. L. கோயம்புத்தூர்.
,, S. சபாரத்தின முதலியார் அவர்கள், யாழ்ப்பாணம்
,, T. S. குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள், B. A., B. L. தூத்துக்குடி.
மறைத்திருவன்-விருதை சிவஞானயோகிகள் அவர்கள் கோயில்பட்டி.
ஸ்ரீமான்-C. ஏகாம்பர முதலியார் அவர்கள், செங்கல்பட்டு.
,, T. சபாபதி முதலியார் அவர்கள், கட்டியாம்பந்தல்.
,, K. U. பொன்னுசாமி முதலியார் அவர்கள், உத்திரமேரூர்.
,, M. R. குமாரசாமிப் பிள்ளையவர்கள், திருக்கோவலூர்.
,, J. சாமிநாதப் பிள்ளையவர்கள், பெங்களூர்.
,, A. R. அமிர்தலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள், பூவாளூர்.
பிரமஸ்ரீ-கிரிவாசகுருக்கள் அவர்கள், சேலம்.
ஸ்ரீமான்-P. C. முருகேச முதலியார் அவர்கள், காஞ்சிபுரம்.
,, காங்கேயம் அஷ்டாவதானம்-சேஷாசலம் நாயுடு அவர்கள், அவிநாசி.
,, P. முத்தைய பிள்ளையவர்கள், தூத்துக்குடி.
,, S. பால்வண்ண முதலியார் அவர்கள், திருநெல்வேலி.
,, T. S. சாமிநாதப்பிள்ளை அவர்கள், திரிசிரபுரம்.
,, S. மெய்கண்டப் பிள்ளை அவர்கள், நாகை.
,, C. T. பார்த்தசாரதி முதலியார் அவர்கள், B. A., L. T. சித்தூர்.
,, M. வேலுசாமித் தேவர் அவர்கள், இராமநாதபுரம்.
,, A. T. முத்துக்குமாரசாமி செட்டியார் அவர்கள், கூடலூர்.
,, M. கதிரேசம் செட்டியார் அவர்கள் மகிபாலன்பட்டி,

ஸ்ரீமான்-P. L. இராமசாமிநாயகர் அவர்கள், மிட்டாதார்பாகல்பட்டி.
,, T. N. சீதாராமப் பிள்ளையவர்கள், தஞ்சை.
,, S G. சிவலிங்க செட்டியார் அவர்கள், ஜலகண்டபுரம்.

வனிதையர் பக்கக் காரியதரிசி.

ஸ்ரீமதி-ஆண்டாளம்மாள் அவர்கள், சென்னை.

IV. சைவசமயசாஸ்திரங்களைப் பற்றியும், சமயத்தைப் பற்றியும் பரீக்ஷைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்காக விதிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு ஸ்ரீமான் J. M. நல்லசாமிபிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீமான் T. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள், சிவஸ்ரீ-கலியாணசுந்தரயதீந்திரரவர்கள், ஸ்ரீமான்-K-குப்புச்சாமிமுதலியார் அவர்கள், ஸ்ரீமான்-மணி-திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள் ஆகிய இவர்களடங்கியஒரு சபை இரண்டு மாதங்களுக்குள் இதற்கு வேண்டிய விதி, இடம் முதலானவைகளை ஏற்படுத்தி நிர்வாகசபையினர் முன்பாகக்கொண்டு வர வேண்டுமாய் ஸ்ரீமான்-T. நல்லசிவன்பிள்ளையர்களால், பிரேரேபிக்கப்பட்டு ஸ்ரீமான் T. S. சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டது. மசோதாவிதிகளைச் சித்தாந்தத்தில் பிரசுரிக்கவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

துண்டுப்பத்திரிகைகளும், சிறுபுத்தகங்களும் பிரசுரம் செய்வதற்காக வேண்டும் செலவுகளைப் பொறுப்பதற்குப் பிரத்தியேகமான நிதி ஏற்படுத்துவதற்கும், மேல்குறித்த பரீக்ஷைக்கு வேண்டிய செலவுகளுக்கும் பிரத்தியேக நிதி ஏற்படுவதற்கும் சகல சைவ சபைகள் ஒருமித்து வேலை செய்யவும் அதற்காகப் பொருள் உதவி செய்யவேண்டுமாயும் அச்சபைகளைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி தீர்மானிக்கப்பட்டது.

V. காசியில் கூடியிருக்கும் "பாதமகாமண்டல்" என்னும் சபைக்கு நன்மொழி கூறத்தீர்மானிக்கப்பட்டது.

VI. பரோடாமகாராஜா அவர்கள் தொல்காப்பியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டுவர ஏற்பாடு செய்ததைப்பற்றி அவருக்கு வந்தனமளிக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

VII. மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 20 சப்பளமும் பிரயாணச் செலவும் உள்ள ஒருபிரசாரகரை உடனே நியமிக்கத்தீர்மானிக்கப்பட்டது.

VIII. ஸ்ரீமான்-P. முத்தையபிள்ளையவர்கள், இராமநாதபுரம் மதுரை, திருநெல்வேலி, திரிசிரபுரம், கோயம்புத்தூர் முதலிய ஜில்லாக்களில் சமாஜசம்பந்தமாக உழைப்பதற்கு முன் வந்ததை வந்தனத்துடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பதி, பசு, பாசம் என்கின்றபரிபாஷை பிறசமய நூல்களாலேயுணர்த்தப்பட்ட பர, சீவ, பந்தங்கட்குச்செல்லுமாயினும், பெரும்பான்மையும், சைவ சித்தாந்தமாகிய சிவப்பிரணீத சிவாகமங்களினாலே உணர்த்தப்படும் பதார்த்தங்களாகிய பர, சீவ, பந்தங்கட்கே வழங்கிய பரிபாஷை யென்பது நன்குதுணியப்படும். ஆனால் பதி, பசு, பாசவிளக்கமென்பது விசாரிக்கப் புகுந்தால், பதியும், பசுவும், பாசமுமென்னும் மூன்று பொருள்களையும் விளக்கும் விளக்கமென்பது துணியப்படும். படவே, விளக்கமென்பது மறைந்த ஒருபொருளைக் காணவேண்டினவன், ஒரு விளக்கங்கொண்டே, அப்பொருளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது, அவசியமன்றோ? அப்படியானால் மேற்கூறிய பதிமுதலிய மறைபொருளைக் கண்டெடுத்தற்குப் பிறசமய நூலுணர்வு என்கின்ற விளக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும், சிவப்பிரணீத வேதாசார சித்தாந்த சிவாகம நூலுணர்வு விளக்கே மயக்கமறவிளக்கும் முக்கிய விளக்கம் என்பது, நம்மனோர்களாகிய சைவசித்தாந்திகளாலே கொண்டாடப்படும் சைவ சித்தாந்த தத்துவ ஞானிகளுடைய துணிபு. அந்தத்துணிபுதான் என்னவென்பதைச் சற்று நாம் விசாரித்துப்பார்ப்போம். அங்ஙனம் விசாரிக்கும்போது, பதியென்பதென்னை? பசுவென்பதென்னை? பாசமென்பதென்னை? என்று விசாரிக்க வேண்டி வரும் அப்போது பதியாவதென்னை? யென்பதை முதலில் விசாரிக்கப்படும். பதியென்ற சொல்லின் சத்தார்த்தத்தைப் பார்த்தால் காக்கிறவன்என்கிறபொருளைத் தருகின்றது. காக்கிறவனென்றால் எதைக்காக்கிறவன் யாரைக்காக்கிறவன் என்கிற ஆகாங்க்ஷைக்கு இடமுண்டாகிறது, உண்டாகவே, தன்னையா? பிறரையா? என்று பார்த்தால், பிறரைத்தான் காக்கிறவனென்கிறது வெளியாகின்றது. அப்படியானால் இப்பொழுது ஒருசக்கிரவர்த்தி முதலியவர்களுக்கும்

காக்குந் தன்மையுண்டு, அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் செல்லட்டுமே யென்றால், இவர்களுக்குச் சிற்சிலவிடங்களில்மட்டும் காக்குந்தன்மை செல்லுமேயன்றிசர்வலோகங்களிலுமிவர்கள் காவல்செல்லுமென்பது துணிய இடங்கொடாது, பின்னை? சர்வலோகத்தையும் இவர்கள் காக்கக்கூடாதென்றால் இவர்களெல்லாம், சிற்றறிவு,சிறுதொழில், சுதந்தரஹீனமுதலிய உடையபசுக்களென்பது தெளிவாதலால் முற்றறிவுமுற்றுத்தொழில், சுதந்தரம் ஆகிய அவைகளை முழுதுமுடைய ஆப்பரமபதி ஒருவனே காக்கவேண்டுமென்பது வெளியாகும். அப்படிப்பட்ட முற்றறிவு முதலிய இன்றியமையாத இறைமைக் குணங்கள் மூற்றுமுடையவன் சிவபெருமான் ஒருவரே யென்று தெள்ளிதிற்றுணியப்படும். படவே, பதி யென்பது சிவபெருமான் ஒருவரே! முற்றறிவு முதலிய எண்குணங்களும் முற்றஉடையார் அச்சிவபெருமானே யென்பது சிவாகம நூலுணர்வாகிய விளக்கத்தால் விளங்குகின்றது, பதி யென்பது சோபாதிக நாம மென்பது சிவாகம நூற்றுணிபு.

இனி, பசுவென்பதை விசாரிப்போம். பசு என்பது கட்டுப்பட்டவன் எனப்பொருள்படுகின்றது. எதனாற்கட்டுப் பட்டவனெனிற் பாசத்தாற் கட்டப்பட்டவன். அநாதியே அறிவு தொழில்கள் விளங்காது மறைக்கப்பட்டவன் என்பதுதாற்பரியம.

அப்பசு அப்படிப் பந்திக்கப் பட்டமையால் தற்சொரூபமிழந்து அநுதித்தன்மைமுதலியவுற்றுச் சுதந்தரனாகிய பதியினுடையபேருபகாரத்தைஅபேக்ஷித்தவனாயினான். அவ்வுபகார அபேக்ஷையென்றது? பசு தன்னுடைய பந்தம் நீங்குதற்கேதுவான சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிர்த்யங்களுக் குட்பட்டு அப்பதியினால் பாதுகாக்கப் படுதலே.

பசு, பதி யுபாசனையினால் பாதுகாக்கப் படுதலாவது என்னை? எனில் அப்பசு பிறப்பிறப்பு நீங்கி நிரதிசய பேரின்பம் பெற்றுய்தல். இவ்வகையால் பசுவானவன் அநாதியே பாசபந்த முடையனென்பதும், அப்பந்தத்தால்வேண்டுதல் வேண்டாமையும் அவற்றால் பிறப்பிறப்பும் உடையனாகின்றா னென்பதும், அப்பிறப்பிறப் புடைமையினாற் பதியினுபகாரத்தை வேண்டியவ னென்பதும், அந்த உபகாரம் அப்பதியின் உபாசனையினாற் பெறற்பால னென்பதும் ஆகிய இவ்வுண்மைகள் சிவாகம நூலுணர்வாகிய விளக்கத்தால் நன்கு விளங்குகின்றன.

இனிப் பாசத்தை விசாரிப்பாம். பாசமென்பது கட்டுதலுடையது, அது அநாதியே அப்பசுவினுடைய அறிவு தொழில்களை விளங்காது பந்திப்பது. அதாவ்து, மறைப்பது. அப்பாசம் இப்பசுவுக்கு அநாதியாகவே யேற்பட்டதொருவியாதி, இந்தவியாதி தீர்தற்குப் பசுவுக்குப்பதி உபாசனையென்னும் மருந்தால் தீரத்தக்கது என்பது சிவாகமநூலுணர்வாகிய விளக்கத்தால் இனிதுவிளங்குகின்றது. இக்கருத்து நோக்கியன்றோ (ஸ்ரீவாகீச சுவாமிகள்) பேராயிரம் பரவி, என்னும் திருத்தாண்டகத்தால் நன்குவிளக்கி யிருக்கின்றார்கள். பசு, பாசமென்னும் பெயர்களும் சோபாதிக நாமங்கள் என்பது சிவாகம நூற்றுணிபு.

ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு
நீறாக முத்திநிலை நிற்போற்குப்—பேறாகப்
பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே
யோர்விருத்தப் பாதிபோ தும்.

என்னை யறிவென்றா னென்னறிவி லானந்தந்
தன்னைச் சிவமென்றான் சந்ததமு—மென்னையுன்னைப்
பாரா மறைத்ததுவே பாசமென்றானிம் மூன்று
மாராய்ந்தவர் முத்தராம்.

எங்கு மிருக்கு மறிவுநீ யேகமா
யங்கங் குணர்த்து மறிவுநாம்—பொங்கு
மலமறைத்தன் மாயை மயக்கல் விகாரப்
பலமனைத்துங் கன்மமலம் பார்.

வைத்தீஸ்வரன்கோயில்
சொக்கலிங்கத்தம்பிரான் சுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமய அருட்சி.

சமய அருட்சி பூர்வகாலந்தொட்டு எல்லாத் தேசங்களிலும் ஓர் ஓர் காலத்துக் கிளர்ந்து நிகழ்ந்துகொண்டே வருகின்றது. எல்லாத் தேசத்தார்க்கும் எல்லாச் சாதியாருக்கும் தங்கள் தங்கள் சமயமே மற்றைச்சமயங்கள் அனைத்தினும் மேலானதென்பது கருத்தாகலின், அவர்கள் எல்லாம் தத்தம் சமயத்தை விருத்திசெய்தற்கண் பெருஞ் சிரத்தை எடுப்பது வழக்கமாயிற்று. ஆனல் இங்ஙனம் சிரத்தை எடுப்பதெல்லாம் சர்வான்மாக்களும் ஈடேறிவிடுதல் வேண்டும் என்னுஞ் சீவகாருண்ணியம்பற்றியே என்று சொல்லத்தக்கதல்ல. இந்தச் சீவகாருண்ணியநோக்கமும் சிற்சிலரிடத்தே உளதாமாயினும், அநேக மாகச்சனங்கள் சமயவிருத்தியில் கிளர்ச்சி கொள்வதெல்லாம் ஓர் ஓர் லௌகிகப்பயன் கருதியேயாம். இந்த நோக்கத்திற்றானும் ஒரு சிறு நன்மை எய்துதற்குரியதாயினும், இது லௌகிகமுதிர்ச்சிக்குப் பெருந் துணைக்காரணமா யிருக்கின்றது. சமயவிருத்தி செய்யுமிடத் தெல்லாம் உலகநன்மையே எமதுபெருநோக்கமாக இருத்தல்வேண்டும்.

முற்காலத்திலே மேலைத்தேசங்களிலே சமயக் கிளர்ச்சி காரண மாகப்பல குரூர யுத்தங்கள் மூண்டு சனங்களை யெல்லாம் பெரிதும் வருத்தியதுண்டு. மேலைத்தேசத்தாரது சமயசிஷ்டூரம் எமது ஆரிய வர்த்தத்தும் நுழைந்து எம்மவரையும் வருத்திய காலங்களுமுண்டு. எமது தேசத்திற்றானும் ஓர் ஓர் காலத்திலே ஓர் ஓர் சமயக் கிளர்ச்சி கிளர்ந்ததுண்டேனும், அக்கிளர்ச்சிகளால் நமதுதேசத்தார் அத்துணை நிஷ்டூரமுற்றாரென்று சொல்லத்தக்கதல்ல. எங்கள் வேதங்களும் உபநிடதங்களும் சிரத்தையோடுகேற்கப்பட்டு வந்த காலங்களிலே பற் பல தரிசனகர்த்தாக்கள் கிளர்ந்து தத்தமக்குரியகொள்கைகளை நாட்டி விவாதங்கள் விளைத்தார்கள். அதன்பின் கௌதமபுத்தன் முதலி யோர்கிளர்ந்து ஓர் ஓர் சமயத்தைப்போதித்து வாதித்தார்கள். அதன் பின் சங்கராசாரிய சுவாமிகளும் பிறருந்தோன்றி உபநிடதக் கொள்

க்கைகளுக்கெல்லாம் ஓர் ஓர் பொருள் கற்பித்து வாதித்தார்கள். சுத்த சித்தாந்தமாகிய நமது திவ்விய சமயத்தின்பொருட்டும் காலத்துக்குக் காலம் பல முயற்சிகள் நம்மவராற் செய்யப்பட்டன. இவர்கள் செய்த முயற்சிகள் எல்லாம் இந்தத் தக்கிணபாகத்தே எங்கெங்கும் மலிந்து பொலிந்து விளங்குஞ் சிவாலயங்கள் மடங்களாலும், நமது சமயக் கொள்கைகளை எடுத்துக்காட்டிக் காலந்தோறுஞ் செய்யப்பட்ட புராணங்கள் இதிகாசங்கள், சமய சாஸ்திரங்கள் வியாக்கியானங்கள் முதலிய பன்னூறு கிரந்தங்களாலும் நாம் எல்லாம் தெள்ளிதின் அறியக்கிடக்கின்றன. இந்த முயற்சிகளை எல்லாம் கீழ்ப்படுத்தி மேற்பட்டு விளங்குவன எங்கள் நாயன்மார் திருவவதாரஞ் செய்து காலந்தோறுஞ் செய்தருளிய அற்புதங்களும் அவர்கள் அருள்வாக்கிற் றோன்றிய தேவார திருவாசக முதலிய அதிமதுரச் செந்தமிழ்களுமாம். இவர்கள் திருவாக்கிற்பிறந்த இந்த அருண்மொழிகளும், எங்கள் சிவாலயங்களும் இந்தப் பரதகண்டத்திலே நிலையுற்று விளங்குந்தனையும் எங்கள் சமயம் ஒருபோதுந் தளர்வடைய மாட்டாதென்று நாம் வற்புறுத்திச் சொல்லலாம். எங்கள் சிவாலயங்களிற் சிலவற்றுக்கும், எங்கள் சமயக் கிரந்தங்கள் தமக்கும் இடையூறு சம்பவித்த காலங்களுமுண்டு. ஆனால் அவைகள் அவ்விடையூறுகள் அனைத்தையும் மேற்கொண்டு, இத்துணைக்காலஞ் சென்றும் இப்பரதகண்டத்திலே நிலைபெற்றுநின்று கிரிதீபம்போல் விளங்கி, ஏனைத் தேசங்களினும் தமது திவ்விய தேசோமயத்தை வீசிநிற்கும் இந்தமாட்சிதானே அவற்றின் பெருமைக்குச் சிறந்த சாட்சியாகும்.

இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த நமது சமயத்தின் நிகழ்கால நிலையை நோக்குமிடத்து அது நமது தேசத்தின்பெருமைக்கு ஏற்புடையதொன்றாகத் தோன்றவில்லை. எமது சமயத்தின் விருத்திக்குப்பெருந்தடையாக அகத்தும் புறத்துமாகிய இருபாலும் பெறுங்கெடுதிகள் உண்டாயிருத்தலைச் சிந்திக்கும்போது எமது மனம்பெரிதும் வருந்துகின்றது. புறத்தே அந்நிய சமயிகளால் தத்தம் மத விருத்தியின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் முயற்சிகள் எமது தேசத்திலே காலந்தோறும் வளர்ந்துகொண்டேவருகின்றன. அந்நியசமயங்களை எமதுதேசத்தில் விருத்திசெய்வதற்காகச் செலவிடப்படுந் திரவியத்தின் தொகையும், அதன்பொருட்டு ஏவல்கொள்ளப்படுவோரது பெருக்கமும், அவர்கள் தமதுமுயற்சிகளை நடத்துமக்கிரமமும் பிறவும், நாமௌனமுற்றிருப்பதுண்டாயின் எமது சமயவிருத்திக்குப் பெருங்கேடு செய்து

விடும் என்பதிற் றடையேயில்லை. மேலைத்தேசத்தார் நமது பரத கண்டவாசிகளது தற்கால நிலைமையையும், அவர்களது துர்ப்பலத் தையும் நன்குணர்ந்து, அவர்களுக்குப் படிப்படியாக லௌகிகச்சுவை யை ஊட்டி, அவர்களது சமயப்பற்றை நாள்தோறுங்குன்றச்செய்து தாம் ஊட்டும் லௌகிகச்சுவை வாயிலாக அவர்களைத் தமது சமய வலையுட்படுக்கும் நோக்கங்கொண்டு பெருமுயற்சி செய்கின்றார்கள். இவர்கள் இந்த நோக்கங்கொண்டே லௌகிக கல்விக்குரிய வித்தியா சாலைகளைத் தாபித்தும் பலவாறான பொருள் வருவாய்களைக் காட்டி யும், பின்னும் பல லௌகிக சிலாக்கியங்களான் மருட்டியும் நம்மவர் களை மயக்குவாராயினர். இவர்கள் இங்ஙனம் எல்லாஞ் செய்வதனால் நமது தேசத்தார் தமது சமயப்பற்றையும் இழந்து அந்நியசமயத்தை யும் அங்கிகரிக்க மனங்கொள்ளாராய், ஒருசமயப் பற்றுமின்றிச் கட வுளைமறந்து கலகமிடுவதற் கேதுவாயிற்று. இது எத்துணைப்பெருங் கெடுதியா மென்பதை நமது தேசத்திலே தமது சமயத்தை விருத்தி செய்யவந்த இந்தப் பரசமயிகள் சிறிதுஞ் சிந்திக்கின்றார்களில்லை. இவர்கள் செய்யுங் கேட்டை நன்கறிந்த நமது சமயத்தவர்களாகிய விவேகிகள் பலரும், இவர்களுடைய செய்கையைக் கண்டித்தால் தம க்கு இவர்கள்வாயிலாகப் பெறப்படும் மதிப்புக் குறைந்துவிடும் என்று அஞ்சிப்போலும் மௌனஞ் சாதிப்பாராயினர். மௌனஞ்சாதித்த லொன்றோ? இவர்களுக்கு இயலுந்தோறும் வேண்டிய சகாயஞ் செய் யவும் முற்படுவாராயினர்! இதுபற்றியன்றே இவ்வன்னிய சமயிகளுக் குத் தத்தம் சுவதேசத்திலும் நமது தேசத்திலே அதிக கவர்ச்சியுள தாதற் கேதுவாயிற்று!

இங்ஙனமே நமது சமயவிருத்திக்குப் புறப்பகைமாத்திரமல்ல, எமது சாகியத்துட்டானே தோன்றியுள்ள அகப்பகையும் பெரி தென்றே சொல்லத்தக்கது. புறப்பகையினும் அகப்பகையே எமக் குப் பெருங்கேடு செய்தற்கு ஏதுவாயிற்று என்று கொள்ளினும் இழுக்காது. இந்த அகப்பகைகளுள்ளே புறச்சமயத்தவர்களுக்குச் செய்யப்படுஞ் சகாயம் ஒருபுறமாக, எமது சமயத்துக்கு நேரே செய் யப்படும் கெடுதிகளும் அநேகமுண்டு. இக்கேடுகளுள்ளே மிகக் கொடி யது, சமயத்தின் பொருட்டுத் தம்வாழ்நாளைத் தர்ப்பணஞ் செய்ய வேண்டிய கடம்பாடு பூண்டவர்களாகிய எங்கள் பிராமணகுலத்த வருட் பலர் செய்யுங் கெடுதியேயாம். இவர்கள் பிறப்புரிமையானத் தப்பாற் சுமத்தப்பட்டுள கடப்பாட்டைக் குறித்துச் சிறிதுஞ் சிந்தி

யாது, தங்கள் கருத்து அனைத்தையும் லௌகிகத்துக்கே தானஞ் செய்து விட்டார்கள். சமய விஷயத்தைக் குறித்து இவர்களோடு சம்பாஷிக்கத் தலைப்படுவார் யாவரும் உளர் எனில் அவர்களைப் பைத்தியக்காரராக மதிக்கவேண்டும் என்பது இவர்கள் கருத்தாய்க் கொண்டது. இவர்கள் ஆரிய பாஷையினும் தமிழ் மொழியினுமுள்ள அருமருந்தன்ன சமயசாத்திரங்களை எல்லாம் உவர்த்தொழித்து விட்டு ஆங்கில பாஷையிலுள்ள லௌகிகக்கல்வியின் கண்ணே அதிமோகமுற்றுநிர்பராயினர். அங்ஙனம் ஆங்கில லௌகிகக் கல்வியிற் பயின்றுளார் எல்லாம் இராசாங்க உத்தியோகங்களினும் லௌகிககோலங்களினுமே தமது கருத்தைச் செலுத்துகின்றாரன்றி, சமயத்தைக் குறித்த சிந்தனை அவர்கள் மனத்திலே கிளர்வது அரிதினும் அரிதாகக் கொண்டது. இந்த லௌகிகப் பிரமையால் இவர் எல்லாம் பெரிது பீடிக்கப் பெற்றுத் தங்கள் ஊண் உடை முதலியவற்றையும் சமயாசார சாதியாசாரங்களையும் மாற்றி ஐரோப்பிய கோலம்படைத்தலின் வேணவாக்கொண்டு நிற்கின்றார்கள். இவர்கள் சமயத்தின் பொருட்டு உழைக்கவேண்டிய கடப்பாடு பற்றியே முதல்வருணத்துக்குரிய முதன்மைகளுக்கெல்லாம் பாத்தியம் படைத்தாராயினும், இப்போது அப்பாத்தியதைக்கு வேண்டப்படும் சாதனமாகிய சமய சிரத்தை சிறிதுமின்றி எவ்வருணத்துக்குரிய முதன்மைக்கு மாத்திரம் முந்திநிற்கின்றார்கள். அந்தோ! இது கலிகால வலிமை போலும்! இவர்கள் தமது மனதைக் கொள்ளை கொண்டுள லௌகிக வேட்கை மிகுதியால் சமயானுட்டானங்களுட் பலவற்றைக் கைநெகிழ விடுதன் மாத்திரையோடமையாது, அவற்றுட் பலவற்றை வீண்செயல் என்று கண்டிக்கவுந் தொடங்கிக்கொண்டார்கள். ஆலய வழிபாட்டை விக்கிரகவணக்கம் என்றும், கோயில் அர்ச்சகர்களைக் கற்கழுவிகள் என்றும், அனுட்டான செபதபங்களைப் பித்தாட்டங்கள் என்றும் தம்முள்ளே நகைத்துப் பரிகசிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதுமட்டோ! ஆங்கில மாக்கள் தாம் எல்லாம் ஆரியபரம்பரையைச் சார்ந்துளார் என்று தாபிக்குமுகத்தால், இவர்கள் தாமும் அவர்களோடு இனமுறைகொண்டாடக் கருதிப்போலும், திராவிடர்களையும் திராவிட சமயசாத்திரங்களையும் திராவிட மெய்யடியார்களால் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட தேவார திருவாசகங்களையும் அலட்சியஞ் செய்வதிற்றலைப்பட்டு விட்டார்கள். அங்ஙனம் தலைப்பட்டார் ஆங்கிலகல்விபயின்றுளார் மாத்திரமல்ல, சமயநெறியை ஒரு

வாறு அனுட்டித்துவரும் வைதிகர்களுமே இங்ஙனஞ் செய்யத் தலைப்படுவார்கள் என்றால், எமது சமயவலி எவ்வளவுக்குக் குன்றத்தக்கது என்பதை நம்தேசத்தின்கண் அபிமானமுடையார் எவ்வெவரும் ஆத்திரமுற்றுச் சிந்தித்தல் வேண்டும். இவர்கள் திராவிட கிரந்தங்களையும் பரிபாலித்து வந்த சேர சோழ பாண்டியர்கள் காலத்திலே திராவிடாபிமானம் மிகப்பூண்டிருந்தார் என்பது எங்கள் ஆலயங்களிலே இன்று காறும் நிலைபெற்று விளங்கும் பல விஷயங்களால் இனிது துணியத்தக்கதாக இருக்கின்றது. இப்போது ஆரியபரம்பரையைச்சாதிக்கும் ஆங்கிலசெங்கோல் நிகழ்தல் பற்றித்திராவிடத்தை அலக்ஷியஞ்செய்து ஆரியத்தைப் போற்றத் தொடங்கிக் கொண்டார்கள். இவர்கள் இங்ஙனஞ் செய்வதைக் கண்ட திராவிடர்கள் கோபாவேசமுற்று ஆரிய தர்மங்களையும் ஆரியசாத்திரங்களையும் இழித்துரைக்குமாறு தூண்டப் பெற்றுவிட்டார்கள். இங்ஙனமே இருதிறத்தாரும் ஒருவர்க்கொருவர் பகைமை சாதித்தலால், ஆரியத்துக்கும் திராவிடத்துக்கும் பொதுமையில் விளங்குவதாகிய நமது சமயத்தின் விருத்தி பெரிது துற்பலம் அடைதற்கேதுவாயிற்று.

இக்காலத்திலே இங்கிலிஷ்கல்வியில் தேர்ச்சியுற்ற நமது நாட்டவர் எல்லாம், புண்ணியபூமியாகிய நமது பரதகண்டத்தின் மாட்சிக்குக் காரணங்களாயுள்ளன எமது திவ்விய சமயமும் அந்தச் சமயத்துக்குரிய சாத்திரங்களுமே என்பதைச் சிறிதேனும் சிந்தியாமல், மேலைத்தேசத்தாரது லௌகிக விருத்தியாற் பெரிதும் மருட்டப்பெற்று "ஆங்கோர் பேரின்ப முண்டென்பர் எதனையார்கண்டார்" என்று "நாத்தழும்பேற நாத்திகம்பேசும்" உலோகாயதர் கொள்கையையே மேற்கொண்டவர்களாய், லௌகிகவிருத்தி ஒன்றே எமக்கு வேண்டப்படுவதன்றிச் சமயத்தைக் குறித்துச்சிந்திப்பது வீண்செய்கையாம் என்றும், அதுமட்டோ, சமயசிந்தனை எமது லௌகிக விருத்திக்குப் பெருந்தடையாகும் என்றும், ஆதலால் அதை நாம் எத்துணை விரைவில் எமது நாட்டில் நின்று ஓட்டிவிடுதல் கூடுமோ அத்துணை விரைவாக எமது நாடு உயர்வடையும் என்றும் லௌகிகப்பிராந்தி தலைக்கேறப்பெற்று, எமது தேசத்திற்குத் தீர்த்தற்கரிய பெருங்கேடு சூழ்வாராயினர்.

இன்னும்வரும்.

S. சபாரத்தின முதலியார்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ அங்கத்தவர்களுக்கு:—

ஐயன்மீர்!

1915ஆம் டிசம்பர்மீ 27உ தஞ்சையில் நடந்த மகாசமாஜக் கூட்டத்தில் தீர்மானித்த தீர்மானங்களின் பிரகாரம் சைவசித்தாந்த சமயசாஸ்திர விஷயமாய் பரீக்ஷைகள் இவ்வருடம் நவம்பர்மாதம் கடைசியில் நடத்தும்படி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரீக்ஷைகள் புராணப்பரீக்ஷை, சித்தாந்தப் பிரவேசப்பரீக்ஷை என இரண்டு வகுப்புகளாக பரீக்ஷிக்கப்படும். அவைகளுக்கு ஏற்படும் பாடங்களையும் பரிசுகளையும் மற்றோர்முறை அறிவிக்கப்படும். பரீக்ஷைகளை ஊக்கமுள்ள சைவப்பிரபுக்கள் இதற்கெனதனியாக பொருளுதவி செய்யின் மிகுந்த பரிசுகளை மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும். இப்போது சிலமடாதிபதிகளும் பிரபுக்களும் ஒத்துக்கொண் டிருக்கின்றனர். அவர்கள் பெயர்களை மறுமாதத்தில் அறிவிக்கப்படும்.

துண்டுப்பத்திரிகைகள்.

சித்தாந்த விஷயமாகத்துண்டுப்பத்திரிகைகள் அச்சிட்டு பலருக்கும் உதவுதற்குத்தனியாக ஓர்நிதி சேகரம் செய்தல் வேண்டுமென்று மகாசமாஜக்கூட்டத்தில் தீர்மானித்திருப்பதால் சைவசபைகளும் சைவாபிமானிகளும் பொருளுதவிசெய்யின் அப்பொருளைத் துண்டுப் பத்திரிகைகள் அச்சிடுவதிலேயே செலவழித்து, பொருளுதவிய சைவ சபைகளுக்கும், மற்றைய சைவர்களுக்கும், ஏனையர்க்கும் கொடுத்து சைவசித்தாந்தக் கொள்கைகளைப் பரவச்செய்தல்கூடும். ஆதலால்ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கியன்ற பொருளுதவி செய்யக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பொருள் அனுப்புவோர் தாம்அனுப்பும் பொருள் இதற்கென எழுதி அனுப்பக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இங்ஙனம்:

கி-குப்புச்சாமி.

காரியதரிசி,

M. L. V. Press, Madras.